

[Robert Mikkelsen.]

Thune Jacobsen, der var Minister. Jeg finder ikke, det er rimeligt at drøfte det hemmelige Politis Forhold uden at slaa fast, at det netop er en enkelt Mand, der har Æren og Ansvaret for den Udvikling, der her er foregaaet.

Jeg skal ikke fordybe mig i Affærer fra gammel Tid, fra Afdeling D's Virksomhed efter dens Oprettelse i 1928, Andreas Hansens og Thune Jacobsens Tid. De fleste erindrer vist endnu Kuhlmann-Vogel Sagen og Pelving Sagen, som var de mest omtalte, men kun er enkelte Eksempler blandt mange. Disse Ting har jo Gang paa Gang været fremdraget her i Tinget af mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som første Gang udførligt behandlede disse Forhold i 1932, senere i 1934 og i 1936 og igen i 1938, da Rigs-politiets, Sikkerhedspolitiets Forhold var til Drøftelse. Naar den højtærede Minister i Dag hævder, at vi har Brug for et Politi med de Opgaver, som det politiske Politi har haft, saa kunde man have ønsket lidt mere præcise Oplysninger om de hidtil opnaaede Resultater af dette Politis Arbejde, lidt bedre Oplysninger om, hvor mange Tjenestemænd der er ansat i dette Politi, hvorledes det er fordelt ud over Landet, og i hvilke Afdelinger det har sine Folk. Sandheden er efter min Opfattelse den, at dette Sikkerhedspoliti, som med en begejstret Hyldelse til sit udenlandske Forbillede selv kalder sig med det forkortede Navn Sipo, har gjort overmaade lidt til Varetagelse af de Opgaver, som efter Loven er henlagt til dets Omraade.

For det første har dette Politi lagt et umaadeligt Arbejde i Indsamling af aldeles overflødige, politimæssigt unyttige Oplysninger. Det er jo en Kendsgerning, at Politiet naturligvis aldrig har kunnet rejse saa meget som Sigtelse mod noget Medlem af det kommunistiske Parti for højforræderisk Virksomhed eller Forsøg paa saadan Virksomhed. Der er aldrig rejst saa meget som Sigtelse mod Partiet for strafbare Forbindelser med fremmed Magt. Der har baade inden for og uden for Politiet været Folk, som gerne saa saadanne Resultater, men hvor intet er, kan intet hentes. Hele dette kolossale Arbejde var politimæssigt uden nogen som helst Værdi. Først da Fjenden havde besat vort Land, kom Kartotekerne i Brug — jeg har sagt før, og jeg gentager, at jeg tror ikke, at denne Anvendelse af Kartotekerne har været forudset.

Men for det andet har vi vel alle undret os over, at den højforræderiske Virksomhed,

som faktisk før Krigen foregik her i Landet, den velorganiserede Spionage, 5te Kolonne Nettet, aldrig blev afsløret, skønt det saa vist ikke var vanskeligt at spore. Kun en enkelt Spionsag naaede lige før Krigen frem til Paadømmelse. Kun ganske faa fik man Ram paa, selve Spionageapparatet forblev intakt, det fungerede trods alt politisk Politi og Sikkerhedspoliti perfekt den Dag, det skulde staa sin Prøve, den Dag, da Fjenden havde Brug for det, den 9. April, og da endelig Politiet, for øvrigt først hen under Besættelsen, virkelig begyndte en Under-søgelse mod Nazisterne, ja, da var Tiden forpasset, da var Forholdene ugunstige, og Resultaterne maatte blive derefter.

Se det er Sandheden, Sandheden, som den maa være. Vi er ikke her mere paa Kanten, paa Grænsen af Sumpen, som et Medlem af Tinget udtalte i 1938; vi er kommet i Sumpen. Det er en uanstændig Ting i et demokratisk Samfund, og et saadant Politi maa uvægerligt ogsaa blive et daarligt Politi politimæssigt, et Politi, som er ude af Stand til at varetage de Opgaver, Loven paalægger det.

Nu hævder den højtærede Minister, at Politiet i vidt Omfang har handlet efter Ordre, og det er jo rigtigt, at der har foreligget Ordre, men jeg vil ikke tro, at nogen ansvarlig Minister før Thune Jacobsens Tid virkelig har vidst, hvad der foregik i dette Politi, virkelig har haft Kendskab til disse Forhold. I saadanne Forhold kan der være betydelig Forskel paa, hvad der staar i en politimæssig Erklæring, og hvad der er praktisk Virkelighed. Jeg har ladet mig sige, at Folk fra Københavns Opdagelsespoliti netop for Tiden træffer Aftale med Meddelere rundt omkring i Landet. Der rejser, efter hvad jeg har faaet at vide, Folk fra Københavns Opdagelsespoliti rundt, ogsaa i Jylland, som søger Forbindelse med Folk, som regelmæssigt eller ved paakommende Lejlighed skal forsyne Politiet med Oplysninger af politisk Interesse, som det hedder. Alle Partier, ethvert politisk interesseret Menneske, skal altsaa, hvis nu dette slaar til, fortsat være under en Art hemmelig Politikontrol til Brug for, maaske til Misbrug for, de Mennesker, som har Adgang til disse Oplysninger. Tør den højtærede Minister sige, at dette er aldeles urigtigt? Og hvis det er rigtigt, er det saa ikke en Genoptagelse af netop de samme Metoder, som den højtærede Minister har beklaget tidligere har fundet Sted?

Der bør sikkert her i Landet findes et Værn mod udenlandsk Spionage. Det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen vilde henwise